

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
166

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 4252. Περί συμπληρώσεως του άρθρου 2 του Νόμου 1719)51 «περί διακανονισμού άνεκτελέστων προπολεμικών συμβάσεων προμηθειών Δημοσίου». 1
- N. Δ. 4253. Περί κυρώσεως της υπογραφείσης Έλληνο-Αυστριακής Συμφωνίας, περί ρυθμίσεως των ζητημάτων των προκυπτόντων εκ της Έλληνο-Αυστριακής Συμφωνίας της υπογραφείσης εν Βιέννη την 27ην Δεκεμβρίου 1929. 2
- N. Δ. 4254. Περί κυρώσεως της παγκοσμίου Συμβάσεως πνευματικής ιδιοκτησίας και των προσηρητημένων αυτή υπ' αριθ. 1, 2 και 3 πρωτοκόλλων. 3
- N. Δ. 4255. Περί διαδοθμίσεως του πρωτοπικού των Βασιλικών Ανακτόρων. 4
- ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ
664. Περί εκδόσεως σειράς ανηχηστικών γραμματοσήμων επί τη τρίτη Έπετείω από της συστάσεως εν ΜΟΝΤΡΕΥΞ υπό των Τ.Τ.Τ. Υπηρεσιών 19 Εβρωπαϊκών Χωρών της Οργανώσεως C.E.P.T. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4252

Περί συμπληρώσεως του άρθρου 2 του Νόμου 1719)51 «περί διακανονισμού άνεκτελέστων προπολεμικών συμβάσεων προμηθειών Δημοσίου».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 27 Ιουλίου 1962 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Είς την παράγραφον 1 του άρθρου 2 του Νόμου 1719) 1951 «περί διακανονισμού άνεκτελέστων προπολεμικών συμβάσεων προμηθειών Δημοσίου» ως αυτή αντικατεστάθη δι' άρθρου μόνου του Νόμου 2209)52 προστίθεται εν τέλει ἔ- διον ἑδάφιον ἔχον οὕτω:

Κατ' ἐξάρεσιν ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἑλληνικὸν Διμόσιον ἀνέλαβε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς ξένον Κράτος χρηματικὸν πο-

σὸν πρὸς διακανονισμὸν ἐκκρεμουσῶν προπολεμικῶν συμβάσεων συναφθεῖσων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ξένων οἰκῶν, τοῦτο καταβάλλεται ἀνευ δικαστικῆς μετολαθῆ- σεως ἀνεξαρτήτως ἀν ἡ περὶ τούτου ἀξίωσις ἔχῃ ὑποκύβει ἢ οὐ εἰς τὴν παραγραφὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων δι' ὧν ἀνελήφθη ἡ ὥς ἀνω ὑποχρέωσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Ε. ΑΒΕΡΦ-ΤΟΞΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑ-
ΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟ-
ΚΗΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.
ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝ-
ΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΔΙΑΛΟΥΤΟΣ, Π. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4253

Περί κυρώσεως της υπογραφείσης Έλληνο - Αυστρια-
κής Συμφωνίας, περί ρυθμίσεως των ζητημάτων των
προκυπτόντων εκ της Έλληνο - Αυστριακής Συμφω-
νίας της υπογραφείσης εν Βιέννη την 27ην Δεκεμ-
βρίου 1929.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 35 του Συν-
τάγματος και την από 27 Ιουλίου 1962 σύμφωνον γνώμην
της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής
Επιτροπής εκ βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουρ-
γικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ μεταξὺ Ἑλλά-
δος καὶ Αὐστρίας ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις, τὴν 27ην Ἰου-
λίου 1961, Συμφωνία περὶ ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῶν
προκυπτόντων ἐκ τῆς Ἑλληνο-Αὐστριακῆς Συμφωνίας τῆς
ὑπογραφείσης ἐν Βιέννῃ τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1929, ἥς τὸ

κείμενον ἔπεται ἐν γαλλικῷ καὶ γερμανικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τῆς κυρουμένης Συμφωνίας καταβληθὲς ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ποσὸν θέλει διατεθῇ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τῆς ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1929 Ἑλληνο-Αὐστριακῆς Συμφωνίας, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθμ. 4464/1930 Νόμου (Φ.Ε.Κ. 19 τῆς 24 Ἰανουαρίου 1930 τεύχος Α').

2. Ὁ καθορισμὸς τῶν δικαιούχων, ὁ τρόπος τῆς κατανομῆς μεταξὺ αὐτῶν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένου ποσοῦ, ὁ τρόπος ὑποβολῆς αἰτήσεων ἐκ μέρους τούτων ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια θέλουσι καθορισθῇ δι' ἅπαξ ἐκδοθησομένου Β. Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΛΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΗΟΤΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1962,

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Accord entre le Gouvernement Royal de Grèce et le Gouvernement Fédéral de la République d'Autriche sur le règlement des questions résultant de l'accord du 27 décembre 1929 signé à Vienne entre l'Autriche et la Grèce.

Préambule

Le Gouvernement Royal de Grèce et le Gouvernement Fédéral de la République d'Autriche désireux de régler définitivement la seule réclamation de la Grèce envers l'Autriche, remontant à l'époque d'avant la fin de la deuxième guerre mondiale, survenue le 8 mai 1945, et concernant le règlement des réclamations des ressortissants hellènes qui découle de l'accord signé à Vienne le 27 décembre 1929, sont convenus des dispositions ci-dessous et déclarent qu'il n'existe plus entre les deux gouvernements de réclamation en suspens datant de l'époque susmentionnée.

Article 1.

Le Gouvernement d'Autriche versera au Gouvernement Hellénique une somme forfaitaire de 520.965 Dollars (cinqcentvingtmillenneuf centsoixantecinq Dollars des Etats Unis d'Amérique) en deux versements de 260.482 Dollars (deux cent soixante mille quatre centquatrevingt deux Dollars des Etats Unis d'Amérique) chacun, le 1er avril et le 1er octobre 1962

Les versements s'effectueront auprès de la Banque de Grèce pour le compte du Gouvernement Hellénique.

La répartition de la somme susvisée parmi les ressortissants hellènes se fera conformément à des dispositions intérieures de la Grèce.

Article II.

1. Par le paiement de la somme susmentionnée, l'Autriche est entièrement et définitivement libérée de toute réclamation relative aux dommages subis par des ressortissants hellènes pendant la période de neutralité de la Grèce.

2. Le Gouvernement Hellénique se porte garant envers la République d'Autriche pour toute réclamation qui pourrait naître par le fait de la remise au Gouvernement Hellénique par le Gouvernement Autrichien des bons de trésor autrichiens en vertu de l'article III de l'ancien accord du 27 décembre 1929 et venant à échéance du 15 janvier 1932 au 15 janvier 1937, comme indiqué dans l'article susmentionné.

Article III.

Il est bien entendu que, à l'exception du règlement visé à l'article II, la déclaration contenue dans le préambule n'affecte pas les droits et intérêts légaux des personnes physiques et morales ressortissants hellènes ou autrichiens, les réclamations y relatives demeurant, par conséquent, en vigueur.

Article IV.

Cet accord entrera en vigueur aussitôt que les deux Gouvernements notifieront l'un à l'autre que des conditions constitutionnelles de chaque pays ont été remplies.

En foi de quoi, le présent accord a été signé à Athènes 6 juillet 1961 en deux exemplaires en langue française et allemande, tous les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
Royal de Grèce:

Pour le Gouvernement
Fédéral de la République
d'Autriche:

E. AVEROFF-TOSSIZZA K. FARBOWSKY

Abkommen zwischen der Königlich Griechischen Regierung und der Bundesregierung der Republik Österreich betreffend die Regelung der Fragen, welche sich aus dem in Wien zwischen Griechenland und Österreich unterzeichneten Abkommen vom 27 Dezember 1929 ergeben.

Präambel

Die Königlich Griechische Regierung und die Bundesregierung der Republik Österreich, von Wunsche geleitet, die einzige Verpflichtung Österreichs aus der Zeit vor der Beendigung des Zweiten Weltkrieges am 8. Mai 1945, betreffend die Regelung der Ansprüche Griechischer Staatsangehöriger aus während der Neutralitätsperiode Griechenlands erlittenen Schäden, die den Gegenstand des am 27. Dezember 1929 in Wien unterzeichneten Abkommens zwischen Griechenland und Österreich bilden zu regeln, haben das Folgende vereinbart und stellen fest, dass zwischen den beiden Regierung keine Ansprüche aus der vorerwähnten Zeit mehr bestehen.

Artikel I.

Die Bundesregierung der Republik Österreich wird der Griechischen Regierung eine Pauschalsumme von 520.965 USC fünfhundertzwangigtausendneunhundertsechzigfünf US-Dollar) in zwei gleichen Teilen von je 260.482 USC zweihundertsechzigtausendvierhundertachtzigzwei US-Dollar), am 1. April und am 1. Oktober 1962 bezahlen.

Die Zahlungen werden an die Bank von Griechenland zugunsten der Griechischen Regierung erfolgen.

Die Verteilung der obengenannten Summe unter die griechischen Staatsangehörigen erfolgt auf Grund griechischer gesetzlicher Vorschriften.

Artikel II.

1. Durch die Zahlung des obenerwähnten Betrages ist Österreich vollständig und endgültig von allen Verpflichtungen im Zusammenhange mit Vermögensschäden griechischer Staatsbürger während des Zeitraumes der Neutralität Griechenlands befreit.

2. Die Griechische Regierung haftet der Republik Österreich für alle Forderungen, welche sich gegebenenfalls aus der Übergabe der österreichischen Schatzscheine durch die Österreichische Regierung an die Griechische Regierung gemäss Artikel III des seinerzeitigen Abkommens vom 27. Dezember 1929 ergeben und welche gemäss diesen Artikel in der Zeit vom 15. Jänner 1932 bis 15. Jänner 1937 fällig geworden sind.

Artikel III.

Es besteht Einverständnis darüber, dass durch die in der Präambel enthaltene Erklärung die Rechte und gesetzlichen Interessen der Physischen und juristischen Personen österreichischer oder griechischer Staatsangehörigkeit, mit Ausnahme der in Artikel II geregelten Ansprüche, nicht berührt werden und dass solche Ansprüche daher aufrecht bleiben.

Artikel IV.

Dieses abkommen tritt in Kraft, sobald die beiden Regierungen einander bekanntgeben, dass die verfassungsmässigen Bedingungen zum Inkrafttreten in Jedem der beiden Staaten erfüllt sind.

Urkund dessen wurde das vorliegende Abkommen in Athen am 6 Juli 1961 in zwei Exemplaren in Französischer und deutscher Sprache, beide Texte in gleicher Weise authentisch, unterzeichnet.

Für die Königlich Griechische Regierung
E. AVEROFF-TOSSIZZA

Für die Bundesregierung der Republik Österreich:
K. FARBOWSKY

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Αὐστριακῆς Δημοκρατίας περὶ ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς Συμφωνίας τῆς υπογραφείσης ἐν Βιέννῃ τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1929 μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας.

Προοίμιον

Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδίας Αὐστριακῆς Δημοκρατίας ἐπιθυμοῦσαι τὴν ὁριστικὴν ρύθμισιν τῆς μόνης ἀπαιτήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Αὐστρίας τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν περίοδον τὴν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἐπελθόντος τὴν 8ην Μαΐου 1945, καὶ ἀφορώσης τὴν ρύθμισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς υπογραφείσης εἰς Βιέννην τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1929 Συμφωνίας συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων καὶ δηλοῦσιν ὅτι δὲν ὀφίσταται πλέον ἐκκαρεμῆς ἀπαίτησις μεταξύ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγομένη εἰς τὴν προμνησθεῖσαν περίοδον.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, κατ' ἀποκοπὴν, τὸ πρὸν τῶν 520.965 (πεντακόσια εἴκοσι χιλιάδες ἑνεακόσια ἐξήκοντα πέντε) δολλάρια Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς εἰς δύο δόσεις ἐκάστης ἐκ 260.482 (διακόσια ἐξήκοντα τετρακόσια ὀγδοήκοντα δύο) δολλάρια Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1962.

Ἡ καταβολὴ τῶν δόσεων θὰ γίνῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ κατανομή τοῦ ρηθέντος ποσοῦ μεταξύ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων θὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ προμνησθέντος ποσοῦ ἡ Αὐστρία ἀπαλλάσσεται ὁλοσχερῶς καὶ ὁριστικῶς πάσης ἀπαι-

τήσεως ἐν σχέσει πρὸς ζημίας ἀτινας ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες ὑπῆκοοι κατὰ τὴν περίοδον τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγγυᾶται ἐναντι τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας διὰ πᾶσαν ἀπαίτησιν ἥτις θὰ ἡδύνατο νὰ γεννηθῇ ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως παραδόσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν Αὐστριακῶν ὁμολόγων, δυνάμει τοῦ ἄρθρου III τῆς ἀρχικῆς Συμφωνίας τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1929, λήξεως ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1932 ἕως 15 Ἰανουαρίου 1937, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφέρεται.

Ἄρθρον 3.

Ἐξυπακούεται σαφῶς ὅτι, ἐξαιρέσει τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 γενομένης ρυθμίσεως, ἡ ἐν τῷ προοίμῳ περιεχομένη δήλωσις οὐδόλως ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ νόμιμα συμφέροντα τῶν φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, Ἑλλήνων ἢ Αὐστριακῶν ὑπηκόων, τῶν σχετικῶν πρὸς ταῦτα ἀπαιτήσεων παραμενουσῶν συνεπῶς ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρούσα συμφωνία θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ εὐθὺς ὡς αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ γνωστοποιήσουν ἀμοιβαίως ὅτι συνεπληρώθησαν αἱ συνταγματικαὶ διατυπώσεις ἐκάστης χώρας.

Εἰς πίστως τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 6ην Ἰουλίου 1961 εἰς δύο πρωτότυπα, ἐνὸς εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἐνὸς εἰς τὴν γερμανικὴν, τὰ κείμενα δὲ εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας παρέχουν ἕξ ἴσου πίστιν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπονδίας Αὐστριακῆς Δημοκρατίας
K. FARBOWSKY

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4254

Περὶ κυρώσεως τῆς παγκοσμίου Συνθέσεως πνευματικῆς ιδιοκτησίας καὶ τῶν προσηρημένων αὐτῇ ἐπ' αὐτῇ 1, 2 καὶ 3 Πρωτοκόλλων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον μόνον

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ παγκόσμιος Σύμβασις περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας ἡ υπογραφείσα ἐν Γενεύῃ τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1952 μετὰ τῶν προσηρημένων αὐτῇ ὑπ' ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 Πρωτοκόλλων ὧν τὸ κείμενον ἔπεται ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

K. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΤΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΤΡΟΣ, Π. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

K. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

CONVENTION UNIVERSELLE SUR LE DROIT D'AUTEUR

Les Etats contractants,

Animés du désir d'assurer dans tous les pays la protection du droit d'auteur sur les oeuvres littéraires, scientifiques et artistiques.

Convaincus qu'un régime de protection des droits des auteurs approprié à toutes les nations et exprimé dans une convention universelle, s'ajoutant aux systèmes internationaux déjà en vigueur, sans leur porter atteinte, est de nature à assurer le respect des droits de la personne humaine et à favoriser le développement des lettres, des sciences et des arts,

Persuadés qu'un tel régime universel de protection des auteurs rendra plus facile la diffusion des oeuvres de l'esprit et contribuera à une meilleure compréhension internationale,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1.

Chaque Etat contractant s'engage à prendre toutes dispositions nécessaires pour assurer une protection suffisante et efficace des droits des auteurs et de tous autres titulaires de ces droits sur les oeuvres littéraires, scientifiques et artistiques, telles que les écrits, les oeuvres musicales, dramatiques et cinématographiques, les peintures, gravures et sculptures.

Article II.

1. Les oeuvres publiées des ressortissants de tout Etat contractant ainsi que les oeuvres publiées pour la première fois sur le territoire d'un tel Etat jouissent, dans tout autre Etat contractant, de la protection que cet autre Etat accorde aux oeuvres de ses ressortissants publiées pour la première fois sur son propre territoire.

2. Les oeuvres non publiées des ressortissants de tout Etat contractant jouissent, dans tout autre Etat contractant, de la protection que cet autre Etat accorde aux oeuvres non publiées de ses ressortissants.

3. Pour l'application de la présente Convention, tout Etat contractant peut, par des dispositions de sa législation interne, assimiler à ses ressortissants toute personne domiciliée sur le territoire de cet Etat.

Article III.

1. Tout Etat contractant qui, d'après sa législation interne, exige, à titre de condition de la protection des droits des auteurs, l'accomplissement de formalités telles que dépôt, enregistrement, mention, certificats notariés, paiement de taxes, fabrication ou publication sur le territoire national, doit considérer ces exigences comme satisfaites pour toute oeuvre protégée aux termes de la présente Convention, publiée pour la première fois hors du territoire de cet Etat et dont l'auteur n'est pas un de ses ressortissants si, dès la première publication de cette oeuvre tous les exemplaires de l'oeuvre publiée avec l'autorisation de l'auteur ou de tout autre titulaire de ses droits portent le symbole (c) accompagné du nom du titulaire du droit d'auteur et de l'indication de l'année de première publication ; le nom et l'année doivent être apposés d'une manière et à une place montrant de façon nette que le droit d'auteur est réservé.

2. Les dispositions de l'alinéa premier du présent article n'interdisent pas à un Etat contractant de soumettre à certaines formalités ou à d'autres conditions, en vue d'assurer l'acquisition et la jouissance du droit d'auteur, les oeuvres publiées pour la première fois sur son territoire, ou celles de ses ressortissants, quel que soit le lieu de la publication de ces oeuvres.

3. Les dispositions de l'alinéa premier ci-dessus n'interdisent pas à un Etat contractant d'exiger d'une personne étant en justice qu'elle satisfasse, aux fins

du procès, aux règles de procédure telles que l'assistance du demandeur par un avocat exerçant dans cet Etat ou le dépôt par le demandeur d'un exemplaire de l'oeuvre auprès du tribunal ou d'un bureau administratif ou des deux à la fois. Toutefois, le fait de ne pas satisfaire à ces exigences n'affecte pas la validité du droit d'auteur. Aucune de ces exigences ne peut être imposée à un ressortissant d'un autre Etat contractant si elle ne l'est pas aux ressortissants de l'Etat dans lequel la protection est demandée.

4. Dans chaque Etat contractant doivent être assurés des moyens juridiques pour protéger sans formalités les oeuvres non publiées des ressortissants des autres Etats contractants.

5. Si un Etat contractant accorde plus d'une seule période de protection et si la première est d'une durée supérieure à l'un des minimums de temps prévus à l'article IV de la présente Convention, cet Etat a la faculté de ne pas appliquer l'alinéa premier du présent article III en ce qui concerne la deuxième période de protection ainsi que pour les périodes suivantes.

Article IV.

1. La durée de la protection de l'oeuvre est réglée par la loi de l'Etat contractant où la protection est demandée conformément aux dispositions de l'article II et aux dispositions ci-dessous.

2. La durée de protection pour les oeuvres protégées par la présente Convention ne sera pas inférieure à une période comprenant la vie de l'auteur et 25 années après sa mort.

Toutefois, l'Etat contractant qui, à la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention sur son territoire, aura restreint ce délai, pour certaines catégories d'oeuvres, à une période calculée à partir de la première publication de l'oeuvre, aura la faculté de maintenir ces dérogations ou de les étendre à d'autres catégories. Pour toutes ces catégories, la durée de protection ne sera pas inférieure à 25 années à compter de la date de la première publication.

Tout Etat contractant qui, à la date de l'entrée en vigueur de la Convention sur son territoire, ne calcule pas la durée de protection sur la base de la vie de l'auteur, aura la faculté de calculer cette durée de protection à compter de la première publication de l'oeuvre ou, le cas échéant, de l'enregistrement de cette oeuvre préalable à sa publication ; la durée de la protection ne sera pas inférieure à 25 années à compter de la date de la première publication ou, le cas échéant, de l'enregistrement de l'oeuvre préalable à la publication.

Si la législation de l'Etat contractant prévoit deux ou plusieurs périodes consécutives de protection, la durée de la première période ne sera pas inférieure à la durée de l'une des périodes minima déterminées ci-dessus.

3. Les dispositions du numéro 2 du présent article ne s'appliquent pas aux oeuvres photographiques, ni aux oeuvres des arts appliqués. Toutefois, dans les Etats contractants qui protègent les oeuvres photographiques et, en tant qu'oeuvres artistiques, les oeuvres des arts appliqués, la durée de la protection ne sera pas, pour ces oeuvres, inférieure à dix ans.

4. Aucun Etat contractant ne sera tenu d'assurer la protection d'une oeuvre pendant une durée plus longue que celle fixée, pour la catégorie dont elle relève, s'il s'agit d'une oeuvre non publiée, par la loi de l'Etat contractant dont l'auteur est ressortissant, et, s'il agit d'une oeuvre publiée par la loi de l'Etat contractant où cette oeuvre a été publiée pour la première fois.

Aux fins de l'application de la disposition précédente, si la législation d'un Etat contractant prévoit deux ou plusieurs périodes consécutives de protection la durée de la protection accordée par cet Etat est considérée comme étant la somme de ces périodes. Toute-

fois, si pour une raison quelconque une oeuvre déterminée n'est pas protégée par le dit Etat pendant la seconde période ou l'une des périodes suivantes, les autres Etats contractants ne sont pas tenus de protéger cette oeuvre pendant cette seconde période ou les périodes suivantes.

5. Aux fins de l'application du numéro 4 de cet article, l'oeuvre d'un ressortissant d'un Etat contractant publiée pour la première fois dans un Etat non contractant sera considérée comme ayant été publiée pour la première fois dans l'Etat contractant dont l'auteur est ressortissant.

6. Aux fins de l'application du numéro 4 susmentionné du présent article, en cas de publication simultanée dans deux ou plusieurs Etats contractants, l'oeuvre sera considérée comme ayant été publiée pour la première fois dans l'Etat qui accorde la protection la moins longue. Est considérée comme publiée simultanément dans plusieurs pays toute oeuvre qui a paru dans deux ou plusieurs pays dans les trente jours de sa première publication.

Article V.

1. Le droit d'auteur comprend le droit exclusif de faire, de publier et d'autoriser à faire et à publier la traduction des oeuvres protégées aux termes de la présente Convention.

2. Toutefois, chaque Etat contractant peut, par sa législation nationale, restreindre, pour les écrits, le droit de traduction, mais en se conformant aux dispositions suivantes :

Lorsque, à l'expiration d'un délai de sept années à dater de la première publication d'un écrit, la traduction de cet écrit n'a pas été publiée dans la langue nationale ou, le cas échéant, dans l'une des langues nationales d'un Etat contractant par le titulaire du droit de traduction ou avec son autorisation, tout ressortissant de cet Etat contractant pourra obtenir de l'autorité compétente de cet Etat une licence non exclusive pour traduire l'oeuvre et publier l'oeuvre ainsi traduite dans la langue nationale en laquelle elle n'a pas été publiée.

Cette licence ne pourra être accordée que si le requérant, conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat où est introduite la demande, justifie avoir demandé au titulaire du droit de traduction l'autorisation de traduire et de publier la traduction et, après dues diligences de sa part, n'a pu atteindre le titulaire du droit d'auteur ou obtenir son autorisation. Aux mêmes conditions, la licence pourra également être accordée si, pour une traduction déjà publiée dans une langue nationale, les éditions sont épuisées.

Si le titulaire du droit de traduction n'a pu être atteint par le requérant, celui-ci doit adresser des copies de sa demande à l'éditeur dont le nom figure sur l'oeuvre et au représentant diplomatique ou consulaire de l'Etat dont le titulaire du droit de traduction est ressortissant, lorsque la nationalité du titulaire du droit de traduction est connue, ou à l'organisme qui peut avoir été désigné par le gouvernement de cet Etat. La licence ne pourra être accordée avant l'expiration d'un délai de deux mois à dater de l'envoi des copies de la demande.

La législation nationale adoptera les mesures appropriées pour assurer au titulaire du droit de traduction une rémunération équitable et conforme aux usages internationaux, ainsi que le paiement et le transfert de cette rémunération, et pour garantir une traduction correcte de l'oeuvre.

Le titre et le nom de l'auteur de l'oeuvre originale doivent être également imprimés sur tous les exemplaires de la traduction publiée. La licence ne sera valable que pour l'édition à l'intérieur du territoire de l'Etat contractant où cette licence est demandée. L'importation et la vente des exemplaires dans un autre Etat

contractant sont possibles si cet Etat a la même langue nationale que celle dans laquelle l'oeuvre a été traduite, si sa loi nationale admet la licence et si aucune des dispositions en vigueur dans cet Etat ne s'oppose à l'importation et à la vente ; l'importation et la vente sur le territoire de tout Etat contractant dans lequel les conditions précédentes ne peuvent jouer, sont réservées à la législation de cet Etat et aux accords conclus par lui. La licence ne pourra être cédée par son bénéficiaire.

La licence ne peut être accordée lorsque l'auteur a retiré de la circulation les exemplaires de l'oeuvre.

Article VI.

Par « publication » au sens de la présente Convention, il faut entendre la reproduction sous une forme matérielle et la mise à la disposition du public d'exemplaires de l'oeuvre permettant de la lire ou d'en prendre connaissance visuellement.

Article VII.

La présente Convention ne s'applique pas aux oeuvres ou aux droits sur ces oeuvres qui, lors de l'entrée en vigueur de la Convention dans l'Etat contractant où la protection est demandée, auraient cessé définitivement d'être protégées dans cet Etat ou ne l'auraient jamais été.

Article VIII.

1. La présente Convention, qui portera la date du 6 septembre 1952, sera déposée auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture et restera ouverte à la signature de tous les Etats pendant une période de 120 jours à compter de sa date. Elle sera soumise à la ratification ou à l'acceptation des Etats signataires.

2. Tout Etat qui n'aura pas signé la présente Convention pourra y adhérer.

3. La ratification, l'acceptation ou l'adhésion sera opérée par le dépôt d'un instrument à cet effet, auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture.

Article IX.

1. La présente Convention entrera en vigueur trois mois après le dépôt de douze instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion y compris les instruments déposés par quatre Etats ne faisant pas partie de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques.

2. Par la suite, la Convention entrera en vigueur, pour chaque Etat, trois mois après le dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion spécial à cet Etat.

Article X.

1. Tout Etat partie à la présente Convention s'engage à adopter, conformément aux dispositions de sa Constitution, les mesures nécessaires pour assurer l'application de la présente Convention.

2. Il est entendu toutefois qu'au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion tout Etat doit être en mesure, d'après sa législation nationale, d'appliquer les dispositions de la présente Convention.

Article XI.

1. Il est créé un Comité intergouvernemental ayant les attributions suivantes :

a) étudier les problèmes relatifs à l'application et au fonctionnement de la présente Convention ;

b) préparer les révisions périodiques de cette Convention ;

c) étudier tout autre problème relatif à la protection internationale du droit d'auteur, en collaboration avec les divers organismes internationaux intéressés, notamment avec l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture, l'Union internationale pour la protection des Oeuvres Littéraires et

Artistiques et l'Organisation des Etats Américains ;

d) renseigner les Etats contractants sur ses travaux.

2. Le Comité est composé des représentants de douze Etats contractants désignés en tenant compte d'une équitable représentation géographique et conformément aux dispositions de la résolution concernant le présent article, annexée à la présente Convention.

Le Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture, le Directeur du Bureau de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques et le Secrétaire général de l'Organisation des Etats américains, ou leurs représentants, peuvent assister aux séances du Comité avec voix consultative.

Article XII.

Le Comité intergouvernemental convoquera des conférences de révision chaque fois que cela lui semblera nécessaire ou si la convocation est demandée par au moins dix Etats contractants ou par la majorité des Etats contractants aussi longtemps que le nombre de ces derniers demeurera inférieur à vingt.

Article XIII.

Tout Etat contractant peut, au moment du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, ou par la suite, déclarer, par une notification adressée au Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture, que la présente Convention est applicable à tout ou partie des pays ou territoires dont il assure les relations extérieures ; la Convention s'appliquera alors aux pays ou territoires désignés dans la notification à partir de l'expiration du délai de trois mois prévu à l'article IX. A défaut de cette notification, la présente Convention ne s'appliquera pas à ces pays ou territoires.

Article XIV.

1. Tout Etat contractant aura la faculté de dénoncer la présente Convention en son nom propre ou au nom de tout ou partie des pays ou territoires qui auraient fait l'objet de la notification prévue à l'article XIII. La dénonciation s'effectuera par notification adressée au Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture.

2. Cette dénonciation ne produira effet qu'à l'égard de l'Etat ou du pays ou territoire au nom duquel elle aura été faite et seulement douze mois après la date à laquelle la notification a été reçue.

Article XV.

Tout différend entre deux ou plusieurs Etats contractants concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention que ne sera pas réglé par voie de négociation sera porté devant la Cour internationale de justice pour qu'il soit statué par elle, à moins que les Etats en cause ne conviennent d'un autre mode de règlement.

Article XVI.

1. La présente Convention sera établie en français, en anglais et en espagnol. Les trois textes seront signés et feront également foi.

2. Il sera établi des textes officiels de la présente Convention en allemand, en italien et en portugais.

Tout Etat contractant ou groupe d'Etats contractants pourra faire établir par le Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture, en accord avec celui-ci, d'autres textes dans la langue de son choix.

Tous ces textes seront annexés au texte signé de la Convention.

Article XVII.

1. La présente Convention n'affecte en rien les dispositions de la Convention de Berne pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques ni l'appartenance à l'Union créée par cette dernière convention.

2. En vue de l'application de l'alinéa précédent, une déclaration est annexée au présent article. Cette déclaration fait partie intégrante de la présente Convention pour les Etats liés par la Convention de Berne au 1er janvier 1951 ou qui y auront adhéré ultérieurement. La signature de la présente Convention par les Etats mentionnés ci-dessus vaut également signature de la déclaration ; toute ratification ou acceptation de la Convention, toute adhésion à celle-ci par ces Etats emportera également ratification, acceptation ou adhésion à la déclaration.

Article XVIII.

La présente Convention n'infirme pas les conventions ou accords multilatéraux ou bilatéraux sur le droit d'auteur qui sont ou peuvent être mis en vigueur entre deux ou plusieurs républiques américaines mais exclusivement entre elles. En cas de divergences soit entre les dispositions d'une part de l'une de ces conventions ou de l'un de ces accords en vigueur et d'autre part les dispositions de la présente Convention, soit entre les dispositions de la présente Convention et celles de toute nouvelle convention ou de tout nouvel accord qui serait établi entre deux ou plusieurs républiques américaines après l'entrée en vigueur de la présente Convention, la convention ou l'accord le plus récemment établi prévaudra entre les parties. Il n'est pas porté atteinte aux droits acquis sur une oeuvre, en vertu de conventions ou accords en vigueur dans l'un quelconque des Etats contractants antérieurement à la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention dans cet Etat.

Article XIX.

La présente Convention n'infirme pas les conventions ou accords multilatéraux ou bilatéraux sur le droit d'auteur en vigueur entre deux ou plusieurs Etats contractants. En cas de divergences entre les dispositions de l'une de ces conventions ou accords et les dispositions de la présente Convention, les dispositions de la présente Convention prévaudront. Ne seront pas affectés les droits acquis sur une oeuvre en vertu de conventions ou accords en vigueur dans l'un des Etats contractants antérieurement à la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention dans ledit Etat. Le présent article ne déroge en rien aux dispositions des articles XVII et XVIII de la présente Convention.

Article XX.

Il n'est admis aucune réserve à la présente Convention.

Article XXI.

Le Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture enverra des copies dûment certifiées de la présente Convention aux Etats intéressés et au Conseil fédéral suisse ainsi qu'au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci.

En outre, il informera tous les Etats intéressés du dépôt des instruments de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention, des notifications prévues à l'article XIII de la présente Convention et des dénonciations prévues à l'article XIV.

DECLARATION ANNEXE

relative à l'article XVII

Les Etats membres de l'Union internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques, parties à la Convention universelle du droit d'auteur, désirant resserrer leurs relations mutuelles sur la base de ladite Union et éviter tout conflit pouvant résulter de la co-existence de la Convention de Berne et de la Convention de Berne et de la Convention universelle.

Ont, d'un commun accord, accepté les termes de la déclaration suivante :

a) Les oeuvres qui, aux termes de la Convention de Berne, ont comme pays d'origine un pays ayant quitté, postérieurement au 1er janvier 1951, l'Union internationale créée par cette Convention, ne seront pas protégées par la Convention universelle du droit d'auteur dans les pays de l'Union de Berne ;

b) La Convention universelle du droit d'auteur ne sera pas applicable, dans les rapports entre les pays liés par la Convention de Berne, en ce qui concerne la protection des oeuvres qui, aux termes de cette Convention de Berne, ont comme pays d'origine l'un des pays de l'Union internationale créée par cette Convention.

RESOLUTION CONCERNANT L'ARTICLE XI

La Conférence intergouvernementale du droit d'auteur, Ayant considéré les questions relatives au Comité intergouvernemental prévu à l'article XI de la Convention universelle du droit d'auteur, prend les décisions suivantes :

1. Les premiers membres du Comité seront les représentants des douze Etats suivants, à raison d'un représentant et d'un suppléant désigné par chacun de ces Etats : Allemagne, Argentine, Brésil, Espagne, Etats-Unis d'Amérique, France, Inde, Italie, Japon, Mexique, Royaume-Uni et Suisse.

2. Le Comité sera constitué dès que la Convention sera entrée en vigueur conformément à l'article XI de cette Convention ;

3. Le Comité élira un président et un vice-président. Il établira son règlement intérieur, qui devra assurer l'application des règles ci-après :

a) la durée normale du mandat des représentants sera de six ans, avec renouvellement par tiers tous les deux ans ;

b) avant l'expiration de la durée du mandat de chaque membre, le Comité décidera quels sont les Etats qui cessent d'avoir des représentants dans son sein et les Etats qui seront appelés à désigner des représentants ; cesseront en premier lieu d'avoir des représentants dans le Comité les Etats qui n'auront pas ratifié, accepté ou adhéré ;

c) il sera tenu compte d'une équitable représentation des différentes parties du monde ;

et émet le vœu que l'Organisation des Nations Unies pour l'Education, la Science et la Culture assure le Secrétariat du Comité.

En foi de quoi les soussignés, ayant déposé leurs pleins pouvoirs respectifs, ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le six septembre 1952, en un exemplaire unique.

Protocole annexe 1 à la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur concernant la protection des oeuvres des personnes apatrides et des réfugiés

Les Etats parties à la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur (ci-dessous désignée sous le nom de «Convention») et devenant Parties au présent Protocole.

Sont convenus des dispositions suivantes :

1. Les personnes apatrides et les réfugiés ayant leur résidence habituelle dans un Etat contractant sont, pour l'application de la présente Convention, assimilés aux ressortissants de cet Etat.

2. a) Le présent Protocole sera signé et soumis à la ratification ou à l'acceptation par les Etats signataires, et il pourra y être adhéré, conformément aux dispositions de l'Article VIII de la Convention.

b) Le présent Protocole entrera en vigueur pour chaque Etat à la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion y relatif, à condition que cet Etat soit déjà Partie à la Convention.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le 6 septembre 1952, en français, en anglais et en espagnol, les trois textes faisant foi, en un exemplaire unique qui sera déposé auprès du Directeur général de l'Unesco, qui en adressera une copie certifiée conforme aux Etats signataires, au Conseil Fédéral Suisse, ainsi qu'au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci

Protocole annexe 2 à la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur, concernant l'application de la Convention aux oeuvres de certaines organisations internationales

Les Etats parties à la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur (ci-dessous désignée sous le nom de «Convention») et devenant Parties au présent Protocole,

Sont convenus des dispositions suivantes :

1. a) La protection prévue à l'alinéa 1 de l'Article II de la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur s'applique aux oeuvres publiées pour la première fois par l'Organisation des Nations Unies, par les Institutions spécialisées reliées aux Nations Unies ou par l'Organisation des Etats Américains.

b) De même la protection prévue à l'alinéa 2 de l'Article II de la Convention s'applique aux susdites organisations ou institutions.

2. a) Le présent Protocole sera signé et soumis à la ratification ou à l'acceptation par les Etats signataires, et il pourra y être adhéré, conformément aux dispositions de l'Article VIII de la Convention.

b) Le présent Protocole entrera en vigueur pour chaque Etat à la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion y relatif, à condition que cet Etat soit déjà Partie à la Convention.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le 6 septembre 1952, en français, en anglais et en espagnol, les trois textes faisant foi, en un exemplaire unique qui sera déposé auprès du Directeur général de l'Unesco, qui en adressera une copie certifiée conforme aux Etats signataires, au Conseil Fédéral Suisse, ainsi qu'au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci.

Protocole 3 annexe à la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur, relatif à la ratification, acceptation ou adhésion conditionnelle

Les Etats Parties au présent Protocole,

Considérant que l'application de la Convention universelle pour la protection du droit d'auteur (ci-dessous désignée sous le nom de «Convention») à des Etats parties aux divers systèmes existants de protection internationale du droit d'auteur, augmenterait considérablement la valeur de la Convention,

Sont convenus de ce qui suit :

1. Tout Etat Partie au présent Protocole pourra, au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, déclarer, par notification écrite, que le dépôt de cet instrument n'aura

d' effet, aux fins de l' article IX de la Convention, qu' à la date où un autre Etat nommément désigné aura déposé son instrument de ratification, d' acceptation ou d' adhésion.

2. La notification prévue au paragraphe premier ci-dessus sera jointe à l' instrument auquel elle se rapporte.

3. Le Directeur général de l' Organisation des Nations Unies pour l' Education, la Science et la Culture informera tous les Etats qui auraient signé la Convention ou qui y auraient adhéré, de toute notification reçue conformément au présent Protocole.

4. Le présent Protocole portera la même date et restera ouvert à la signature durant la même période que la Convention.

5. Le présent Protocole sera soumis à la ratification ou à l' acceptation des Etats signataires. Tout Etat qui n' aura pas signé le présent Protocole pourra y adhérer.

6. a) La ratification, l' acceptation ou l' adhésion sera opérée par le dépôt d' un instrument à cet effet auprès du Directeur général de l' Organisation des Nations Unies pour l' Education, la Science et la Culture.

b) Le présent Protocole entrera en vigueur au moment du dépôt du quatrième instrument de ratification, d' acceptation ou d' adhésion. Le Directeur général informera tous les Etats intéressés de la date d' entrée en vigueur du Protocole. Les instruments déposés après cette date produiront leurs effets à dater de leur dépôt.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le 6 septembre 1952, en français, en anglais et en espagnol, les trois textes faisant foi, en un exemplaire unique qui sera annexé à l' exemplaire original de la Convention. Le Directeur général en adressera une copie certifiée conforme aux Etats signataires, au Conseil Fédéral Suisse, ainsi qu' au Secrétaire général des Nations Unies pour enregistrement par les soins de celui-ci.

Pour L'AFGHANISTAN

Pour la REPUBLIQUE
POPULAIRE D'ALBANIE

Pour la REPUBLIQUE
FEDERALE D'ALLEMAGNE

Pour ANDORRE

Pour le ROYAUME DE
L'ARABIE SAOUDITE

Pour la REPUBLIQUE
ARGENTINE

Pour la FEDERATION
DE L'AUSTRALIE

Pour l'AUTRICHE

Pour la BELGIQUE

Pour la REPUBLIQUE
SOCIALISTE SOVIETIQUE

DE BIELORUSSIE

Pour l'UNION BIRMANE

Pour la BOLIVIE

Pour le BRESIL

Pour la REPUBLIQUE
POPULAIRE DE BULGARIE

Pour le ROYAUME
DU CAMBODGE

Pour le CANADA

Pour CEYLAN

Pour le CHILI

Pour la CHINE

Pour la REPUBLIQUE
DE COLOMBIE

Pour la REPUBLIQUE
DE COREE

Pour le COSTA RICA

Pour CUBA

Pour le DANEMARK

Pour la REPUBLIQUE
DOMINICAINE

Pour l'EGYPTE

Pour la REPUBLIQUE
DE EL SALVADOR

Pour l'EQUATEUR

Pour l'ESPAGNE

Pour les ETATS-UNIS
D'AMERIQUE

Pour l'ETHIOPIE

Pour la FINLANDE

Pour la FRANCE

Pour la GRECE

Pour le GUATEMALA

Pour la REPUBLIQUE
D'HAITI

Pour la REPUBLIQUE
DE HONDURAS

Pour la REPUBLIQUE
POPULAIRE HONGROISE

Pour l'INDE

Pour la REPUBLIQUE
D'INDONESIE

Pour l'IRAN

Pour l'IRAQ

Pour l'IRLANDE

Pour l'ISLANDE

Pour l'ETAT D'ISRAEL

Pour l'ITALIE

Pour le JAPON
Pour le ROYAUME
HACHEMITE DE JORDANIE
Pour le ROYAUME DU LAOS
Pour le LIBAN
Pour le LIBERIA
Pour la LIBYE
Pour le LIECHTENSTEIN
Pour le LUXEMBOURG
Pour le MEXIQUE
Pour MONACO
Pour le NEPAL
Pour le NICARAGUA
Pour la NORVEGE
Pour la NOUVELLE-ZELANDE
Pour le PAKISTAN
Pour le PANAMA
Pour le PARAGUAY
Pour les PAYS-BAS
Pour le PEROU
Pour la REPUBLIQUE
DES PHILIPPINES
Pour la REPUBLIQUE
DE POLOGNE
Pour le PORTUGAL
Pour la REPUBLIQUE
POPULAIRE ROUMAINE

Pour le ROYAUME-UNI
DE LA GRANDE-BRETAGNE
ET DE L'IRLANDE DU NORD
Pour la REPUBLIQUE
DE SAINT-MARIN
Pour le SAINT-SIEGE
Pour la SUEDE
Pour la CONFEDERATION
SUISSE
Pour la REPUBLIQUE
SYRIENNE
Pour la TCHECOSLOVAQUIE
Pour la THAILANDE
Pour la TURQUIE
Pour la REPUBLIQUE
SOCIALISTE SOVIETIQUE
DE L'UKRAINE
Pour l'UNION DE L'AFRIQUE
DU SUD
Pour l'UNION DES
REPUBLIQUES SOCIALISTES
SOVIETIQUES
Pour la REPUBLIQUE
ORIENTALE DE L'URUGUAY
Pour les ETATS-UNIS
DE VENEZUELA
Pour l'ETAT DE VIET-NAM
Pour le YEMEN
Pour la REPUBLIQUE
FEDERATIVE POPULAIRE
DE YUGOSLAVIE

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, ἐμπνεόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἐξασφαλίσουν εἰς ὅλας τὰς χώρας τὴν προστασίαν τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας ἐπὶ τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων.

Πεπεισμένα ὅτι καθιεστὼς προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας κατάλληλον δι' ἀπάσας τὰς χώρας καὶ διατεταγμένον εἰς μίαν παγκόσμιον σύμβασιν καὶ προστιθέμενον εἰς τὰ ἤδη ἐν ἰσχύϊ διεθνή συστήματα, χωρὶς νὰ θίγῃ ταῦτα, θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ θὰ εὐνοήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν.

Πεποιθότα ὅτι τοιοῦτον διεθνὲς καθιεστὼς προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας θὰ καταστήσῃ εὐκολωτέραν τὴν διάδοσιν τῶν πνευματικῶν ἔργων καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς μίαν καλύτεραν διεθνή κατανόησιν.

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι:

Ἄρθρον I.

Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἀναγκαζοῦντα νομοθετικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς ἐπαρκούς καὶ ἀποτελεσματικῆς προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας καὶ παντὸς δικαιούχου τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἐπὶ τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὡς συγγράμματα, μουσικὰ, δραματικὰ καὶ κινηματογραφικὰ ἔργα, ἔργα ζωγραφικῆς, χαρακτικῆς καὶ γλυπτικῆς.

Ἄρθρον II.

1. Δημοσιευθέντα ἔργα ὑπηκόων παντὸς συμβαλλομένου Κράτους, ὡς καὶ ἔργα δημοσιευθέντα διὰ πρώτην φοράν ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοιοῦτου Κράτους χαίρουν ἐν παντὶ ἐτέρῳ Κράτει, τῆς προστασίας τὴν ὁποίαν τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος παρέχει εἰς τὰ ἔργα τῶν ὑπηκόων του, τὰ κατὰ πρῶτον δημοσιευθέντα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του.

2. Μὴ δημοσιευθέντα ἔργα ὑπηκόων παντὸς συμβαλλομένου Κράτους χαίρουν ἐν παντὶ ἐτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει τῆς αὐτῆς προστασίας τὴν ὁποίαν τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος παρέχει εἰς μὴ δημοσιευθέντα ἔργα τῶν ὑπηκόων του.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ ἐξομοιώσῃ πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους διὰ διατάξεων τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ νομοθεσίας, πᾶν πρόσωπον μονίμως ἐγκατεστημένον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον III.

1) Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος, τὸ ὁποῖον, συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ νομοθεσίαν, ἀπαιτεῖ, ὡς ὅρον διὰ τὴν προστασίαν τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, τὴν ἐκπλήρωσιν διατυπώσεων, ὡς κατάθεσιν, καταχώρησιν, περιγραφὴν τίτλων (MENTION), πιστοποιητικὰ κεκυρωμένα ἐνώπιον συμβολαιογράφου, πληρωμὴν φόρων, παραγωγὴν ἢ δημοσίευσιν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, ὑποχρεοῦται ὅπως θεωρήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας ὡς ἐκπληρωθείσας ἐν σχέσει πρὸς πᾶν ἔργον προστατευόμενον θυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δημοσιευθὲν κατὰ πρῶτον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους τούτου καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ συγγραφεὺς δὲν εἶναι ὑπῆκοος, ἐφ' ὅσον, ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ ἔργου τούτου, ἅπαντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ δημοσιευθέντος τῇ ἀδείᾳ τοῦ συγγραφέως ἢ παντὸς ἐτέρου δικαιούχου τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔργου φέρουν τὸ σύμβολόν (C) συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ δικαιούχου τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων ὡς καὶ ἐνδείξιν τοῦ ἔτους τῆς πρώτης δημοσίευσως. Τὸ σύμβολον, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔτος δέον ὅπως ἀναγράφονται κατὰ τρόπον καὶ εἰς θέσιν τοιαύτην ὥστε νὰ καθίσταται ἐμφανὲς ὅτι τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα ἔχουν ἐπιφυλαχθῇ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀποκλείουν τὴν ἐπιβολὴν ὑπὸ τινος συμβαλλομένου Κράτους ὀρισμένων διατυπώσεων ἢ ἄλλων ὅρων, διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ νομὴν τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἔργων κατὰ πρῶτον δημοσιευμένων ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του ἢ ἐπὶ ἔργων ὑπηκόων τοῦ ὀπουδήποτε δημοσιευμένων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης ὡς ἄνω παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαγορεύουν εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὅπως ἀπαιτοῦν ἀπὸ πᾶν πρόσωπον καταφεύγον εἰς τὴν δικαιοσύνην νὰ συμμορφοῦται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκες, πρὸς τοὺς δικονομικοὺς κανόνας, ὡς εἶναι ἡ συμπαράστασις τοῦ ἐνάγοντος ὑπὸ δικηγόρου ἀσκούντος τὸ ἐπάγγελμα ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος κατάθεσις ἀντιτύπου τοῦ ἐπιδίκου ἔργου εἰς τὸ δικαστήριον ἢ εἰς διουικητικὸν τι γραφεῖον ἢ εἰς ἀμφοτέρω. Πάντως ἡ μὴ συμμόρφωσις πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας δὲν θίγει τὸ κύρος τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων. Οὐδεμία τοιαύτη ἀπαίτησις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ὑπῆκοον ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐφ' ὅσον δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ζητεῖται ἡ προστασία.

4. Εἰς ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δέον ὅπως παρέχονται ἔννομα μέσα προστασίας ἄνευ διατυπώσεων τῶν μὴ δημοσιευθέντων ἔργων ὑπηκόων ἐτέρων συμβαλλομένων Κρατῶν.

5. Ἐὰν ἐν συμβαλλόμενον Κράτος παρέχῃ προστασίαν διὰ περισσοτέρας τῆς μιᾶς περιόδους καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν εἶναι μεγαλυτέρας διαρκείας ἐνὸς τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου IV τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐλαχίστων ὁρίων τὸ Κράτος τοῦτο θὰ δικαιούται νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου III εἰς ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν δευτέραν ἢ τὰς ἐπομένους προστατευτικὰς περιόδους.

Ἄρθρον IV.

1. Ἡ διάρκεια προστασίας ἐνὸς ἔργου ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ζητεῖται ἡ προστασία συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου II ὡς καὶ πρὸς τὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις.

2. Ἡ διάρκεια τῆς προστασίας διὰ τὰ ἔργα τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης συμφωνίας προστατευόμενα δὲν θὰ εἶναι βραχυτέρα περιόδου συμπληρουμένης τὸν χρόνον ζωῆς τοῦ συγγραφέως καὶ 25 ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Πάντως, συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του τῆς παρούσης Συμβάσεως ἤθελε περιορίσει τὴν προθεσίαν ταύτην, δι' ὀρισμένας κατηγορίας ἔργων, εἰς χρόνον ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσως τοῦ ἔργου, θὰ δικαιούται νὰ διατηρήσῃ τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας ἢ νὰ τὰς ἐπεκτείνῃ καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας. Δι' ἀπάσας τὰς κατηγορίας ταύτας, ἡ διάρκεια προστασίας δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης δημοσίευσως.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ του τῆς παρούσης Συμβάσεως, δὲν ὑπολογίζει τὴν διάρκειαν τῆς προστασίας βάσει τῆς ζωῆς τοῦ συγγραφέως, θὰ δικαιούται νὰ ὑπολογίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης προστασίας ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσως τοῦ ἔργου ἢ ἐνδεχομένως ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τοῦ ἔργου τούτου πρὸ τῆς δημοσίευσως του. Ἡ διάρκεια προστασίας δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης δημοσίευσως ἢ ἐνδεχομένως, ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς δημοσίευσως καταχωρίσεως τοῦ ἔργου.

Ἐὰν ἡ νομοθεσία τοῦ συμβαλλομένου Κράτους προβλέπῃ δύο ἢ περισσοτέρας ἀλεπαλλήλους περιόδους προστασίας, ἡ διάρκεια τῆς πρώτης περιόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς διαρκείας μιᾶς τῶν ἄνωθι ὀριζομένων ἐλαχίστων περιόδων.

3. Αἱ διατάξεις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς φωτογραφικὰ ἔργα οὔτε εἰς ἔργα ἐφηρμοσμένων Τεχνῶν. Πάντως, εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη τὰ ὁποῖα παρέχουν προστασίαν εἰς φωτογραφικὰ ἔργα ὡς καὶ εἰς ἔργα ἐφηρμοσμένων τεχνῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα προστατεύονται ὡς καλλιτεχνικὰ ἔργα, ἡ διάρκεια προστασίας δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν διὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα.

4. Οὐδὲν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν προστασίαν ἐνὸς ἔργου διὰ χρόνον μεγαλυτερον τοῦ καθοριζομένου, διὰ τὴν εἰς ἣν ἀνήκει κατηγορίαν, προκειμένου μὲν περὶ μὴ δημοσιευθέντος ἔργου ὑπὸ τοῦ

νόμου τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς εἶναι ὑπὸ ἰσχύος, προκειμένου δὲ περὶ δημοσιευθέντος ἔργου ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ πρῶτον ἐδημοσιεύθη τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἐπὶ τῷ τέλει ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης διατάξεως, ἐὰν ἡ νομοθεσία συμβαλλομένου τινὸς Κράτους προβλέπη δύο ἢ περισσότερας ἀλλεπαλλήλους περιόδους προστασίας, ἡ διάρκεια τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου παρεχομένης προστασίας θεωρεῖται οὕσα τὸ ἄθροισμα τῶν περιόδων τούτων. Πάντως ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον ὠρισμένον ἔργον δὲν θὰ ἐπύχωνε προστασίας ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Κράτους κατὰ τὴν δευτέραν ἢ μίαν τῶν ἐπομένων περιόδων, τὰ ἔτερα συμβαλλόμενα Κράτη δὲν θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ προστατεύουν τὸ ἔργον τοῦτο κατὰ τὴν ἐν λόγῳ δευτέραν περίοδον ἢ τὰς ἀκολουθοῦσας περιόδους.

5. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐφαρμογῆς τῆς 4ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ ἔργον ὑπὸ ἰσχύος ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη κατὰ πρῶτον εἰς μὴ συμβαλλόμενον Κράτος θὰ θεωρῆται ὡς δημοσιευθὲν κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ὁ συγγραφεὺς τυγχάνει ὑπὸ ἰσχύος.

6. Ἐπὶ τῷ τέλει ἐφαρμογῆς τῆς ὡς ἄνω 4ης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει ταυτοχρόνου δημοσίευσως εἰς δύο ἢ πλείονα συμβαλλόμενα Κράτη τὸ ἔργον θὰ θεωρῆται ὡς κατὰ πρῶτον δημοσιευθὲν εἰς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν βραχυτέραν προστασίαν. Θεωρεῖται ὡς ταυτοχρόνως δημοσιευθὲν εἰς πολλὰς χώρας πᾶν ἔργον ἐκδοθὲν εἰς δύο ἢ περισσότερας χώρας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσός του.

Ἄρθρον V.

1. Τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα περιλαμβάνουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς μεταφράσεως καὶ δημοσίευσως αὐτῆς ὡς καὶ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς μετάφρασιν καὶ δημοσίευσιν τῆς μεταφράσεως τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως προστατευόμενων ἔργων.

2. Πάντως, ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δύναται, διὰ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας του, νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα μεταφράσεως συγγραμμάτων συμμορφουμένου ὁμοῦς μετὰς ἀκολουθοῦσας διατάξεις.

Ἐν ἡ περιπτώσει, μετὰ τὴν παρέλευσιν προθεσμίας ἑπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσίευσως ἐνὸς συγγράμματος, ἡ μετάφρασις τοῦ συγγράμματος τούτου δὲν θὰ ἔχῃ δημοσιεύθῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν ἢ ἐνδεχομένως, εἰς μίαν τῶν ἐθνικῶν γλωσσῶν ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως ἢ κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τούτου, πᾶς ὑπὸ ἰσχύος τοῦ συμβαλλομένου τούτου Κράτους θὰ δύναται νὰ λάβῃ παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ συμβαλλομένου τούτου Κράτους μὴ ἀποκλειστικὴν ἄδειαν πρὸς μετάφρασιν τοῦ ἔργου καὶ δημοσίευσιν τοῦ οὕτω μεταφρασθέντος ἔργου εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει τοῦτο δημοσιεύθῃ.

Ἡ ἄδεια αὕτη δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰμὴ μόνον ἐὰν ὁ αἰτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις, ἀποδείξῃ δι' ἐξήγησιν παρὰ τοῦ δικαιούχου τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως ὅπως τὸν ἐξουσιοδοτήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὴν μετάφρασιν, οὗτος δὲ ἡρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο ἢ ὅτι, παρὰ τὴν καταβληθεῖσαν ἐκ μέρους του προσπάθειαν, δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ τὸν δικαιούχον τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων. Ὑπὸ τοῦς αὐτοὺς ὅρους, ἡ ἄδεια θὰ δύναται ὡσαύτως νὰ χορηγῆται ἐὰν, διὰ μίαν μετάφρασιν ἥδη δημοσιευθεῖσαν εἰς μίαν ἐθνικὴν γλῶσσαν, αἱ προηγουμέναι ἐκδόσεις ἔχουσιν ἐξαντληθῇ.

Ἐὰν δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ δικαιούχου τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, οὗτος ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφα τῆς αἰτήσεώς του εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἔργου ὡς καὶ εἰς τὸν διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ὁ δικαιούχος τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως εἶναι ὑπὸ ἰσχύος, ἐφ' ὅσον ἡ ἐθνικότης τοῦ δικαιούχου τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως εἶναι γνωστὴ ἢ εἰς τὸν

ὀργανισμόν ὁ ὁποῖος πιθανὸν ὠρίσθῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους τούτου. Ἡ ἄδεια δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ πρὸς τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀντιγράφων τῆς αἰτήσεως.

Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία θὰ προβλέψῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν δικαιούχον τοῦ δικαιώματος μεταφράσεως δικαίαν καὶ ἀνάλογον πρὸς τὰ διεθνῶς καθιερωμένα, ἀμοιβήν, ὡς καὶ τὴν πληρωμὴν καὶ μεταφορὰν τῆς ἀμοιβῆς ταύτης, καὶ ὅπως ἐξασφαλίσῃ, ὡσαύτως ὁρθὴν μετὰφρασιν τοῦ ἔργου.

Ὁ ἀρχικὸς τίτλος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως τοῦ ἔργου δέον ὅπως ἐκτυπῶνται ἐφ' ὧν τῶν ἀντιτύπων τῆς δημοσιευμένης μεταφράσεως.

Ἡ ἄδεια θὰ ἰσχύῃ μόνον διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς μεταφράσεως ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξητήθη αὕτη. Ἡ εἰσαγωγή καὶ πώλησις τῶν ἀντιτύπων ἐν ἑτέρῳ συμβαλλομένῳ Κράτει ἐπιτρέπονται ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν μετὰφρασιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔργον μετεφράσθη, ἐφ' ὅσον ὁ ἐθνικὸς νόμος προβλέπει τοιαύτας ἀδείας καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ Κράτει τούτῳ διατάξεις ἀπαγορεύει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν πώλησιν. Εἰς συμβαλλόμενα Κράτη εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις ἡ εἰσαγωγή καὶ πώλησις τοιούτων ἀντιτύπων θὰ διέπονται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν Κρατῶν τούτων καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν συναφθεισῶν συμβάσεων. Ἡ ἄδεια δὲν δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ κατόχου τῆς.

Ἡ ἄδεια δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ συγγραφεὺς ἀπέσυρε τῆς κυκλοφορίας ἅπαντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον VI.

Διὰ τοῦ ὅρου «δημοσίευσιν» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, νοεῖται ἡ ἀναπαραγωγή ὑπὸ ὕλικήν μορφήν καὶ ἡ διάδοσις εἰς τὸ κοινὸν ἀντιτύπων τῶν ἔργων, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν ἢ ἄλλως ἢ διὰ τοῦ ὁπτικοῦ μέσου ἀντίληψις αὐτῶν.

Ἄρθρον VII.

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἔργων ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα, κατ' ὃν χρόνον τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἡ Σύμβασις ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία, ἢ θελον παύσει ὀριστικῶς τυγχάνοντα προστασίας ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἢ οὐδέποτε εἶχον τύχει τοιαύτης.

Ἄρθρον VIII.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις, ἡ ὁποία θὰ φέρῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1952 θὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑφ' ὧν τῶν Κρατῶν ἐπὶ 120 ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς. Θὰ ὑπόκειται εἰς κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν υπογραψάντων αὐτὴν Κρατῶν.

2. Πᾶν Κράτος μὴ ὑπογράψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς ταύτην.

3. Ἡ κύρωσις, ἡ ἀποδοχή ἢ ἡ προσχώρησις θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ κυρωτικοῦ Ὁράνου παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ, Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον IX.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν δώδεκα ὀργάνων κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν κατατεθέντων τοιούτων ὑπὸ τεσσάρων Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων.

2. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐν σχέσει πρὸς ἕκαστον Κράτος, τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ὀργάνου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους.

Ἄρθρον X.

1. Πᾶν Κράτος μετέχον τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρεοῦται ὅπως λάβῃ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συν-

τάγματός του, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Οἰκοθεν πάντως νοεῖται ὅτι κατὰ τὴν στιγμήν τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, πᾶν Κράτος ὀφείλει νὰ εἶναι εἰς θέσιν κατὰ τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον XI.

1. Ἰδρύεται διακυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα τὰς ἀκολουθίας δικαιοδοσίας:

α) Τὴν μελέτην τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ λειτουργίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλημάτων, β) τὴν προετοιμασίαν περιοδικῶν ἀναθεωρήσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως,

γ) τὴν μελέτην παντὸς ἐτέρου προβλήματος ἀναφερομένου εἰς τὴν διεθνή προστασίαν τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν διαφόρων ἐνδιαφερομένων διεθνῶν ὀργανισμῶν, ὡς τὸν Ἑκπαιδευτικὸν Ἐπιστημονικὸν καὶ Μορφωτικὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὴν διεθνή Ἐνωσιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν Φιλολογικῶν καὶ Καλλιτεχνικῶν Ἔργων καὶ τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν καὶ,

δ) τὴν ἐνημέρωσιν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐξ ἀντιπροσώπων δώδεκα συμβαλλομένων Κρατῶν, οἱ ὅποιοι διορίζονται βάσει δικαίας γεωγραφικῆς ἐκπροσωπήσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ψηφίσματος, τὸ ὅποιον προσαρτᾶται εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ, Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀμερικανικῶν Κρατῶν, ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δύνανται νὰ παρίστανται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ συμβουλευτικῆς φήφου.

Ἄρθρον XII.

Ἡ διακυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ συγκαλῇ ἀναθεωρητικὰ Συνέδρια ὁποτεδήποτε θεωρεῖ τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ ἐὰν ἡ σύγκλησις ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ δέκα τοῦλάχιστον συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τούτων θὰ ᾔτο κατώτερος τῶν εἰκοσι.

Ἄρθρον XIII.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δύναται κατὰ τὴν στιγμήν τῆς καταθέσεως τοῦ ὀργάνου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως ἢ καὶ μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ δι' ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ, Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς ἀπᾶσας ἢ μέρος τῶν χωρῶν ἢ ἐδαφῶν τῶν ὁποίων χειρίζεται τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις ἢ Σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ τότε εἰς τὰς ὀριζομένης ἐν τῇ ἀνακοινώσει χώρας ἢ ἐδάφους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προβλεπόμενης ἐν τῷ ἄρθρῳ IX τριμήνου προθεσμίας. Ἐλλείψει τοιαύτης ἀνακοινώσεως, ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν λόγῳ χώρας ἢ ἐδάφους.

Ἄρθρον XIV.

1. Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ ἐν ὀνόματι ὧν ἢ μέρους τῶν χωρῶν ἢ ἐδαφῶν, σχετικῶν πρὸς τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ προβλεπόμενη ἐν τῷ ἄρθρῳ XIII ἀνακοίνωσις. Ἡ καταγγελία γίνεται δι' ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ καταγγελία αὕτη δὲν θὰ ἀφορᾷ εἰμὴ μόνον εἰς τὸ Κράτος ἢ τὴν χώραν ἢ ἐδάφους ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐγένετο, θὰ τεθῇ δὲ ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον XV.

Πᾶσα διαφορὰ μετὰξὺ δύο ἢ περισσοτέρων συμβαλλομένων Κρατῶν σχετικὴ πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν

τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἣτις δὲν ἤθελε λυθῇ διὰ διαπραγματεύσεων, θὰ φέρεται ἐνώπιον τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου ἵνα τοῦτο ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη ἤθελον συμφωνήσῃ ἐπὶ ἐτέρου τρόπου διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον XVI.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ συνταγῇ εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἰσπανικὴν. Τὰ τρία κείμενα θὰ ὑπογραφοῦν καὶ θὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

2. Θὰ συνταγοῦν ἐπίσημα κείμενα τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὴν γερμανικὴν, ἰταλικὴν καὶ πορτογαλικὴν.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ἢ συμβαλλόμενοι ὁμάδες Κρατῶν δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, κατόπιν συνεννόησεως μετ' αὐτοῦ, τὴν σύνταξιν καὶ ἄλλων κειμένων εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς προτιμῆσεώς των.

Ἄπαντα τὰ κείμενα ταῦτα θὰ προσαρτηθοῦν εἰς τὸ ὑπογεγραμμένον κείμενον τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον XVII.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις οὐδόλως θίγει τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης περὶ προστασίας τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, οὐδὲ τὴν ιδιότητα μέλους τῆς ἰδρυθείσης δυνάμει τῆς εἰρημένης Συμβάσεως Ἐνώσεως.

2. Ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου, προσαρτᾶται εἰς τὸν παρὸν ἄρθρον μία δήλωσις. Ἡ δήλωσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔναντι τῶν δεσμευομένων ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς Βέρνης τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 ἢ τῶν προσχωρησάντων μεταγενεστέρως εἰς ταύτην Κρατῶν. Ἡ ὑπογραφή τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπὸ τῶν ἀνωθι ἀναφερομένων Κρατῶν ἐπέχει ὡσαύτως θέσιν ὑπογραφῆς τῆς δηλώσεως. Πᾶσα κύρωσις ἢ ἀποδοχὴ τῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ πᾶσα προσχώρησις εἰς ταύτην ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν θὰ συνεπάγεται καὶ κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν τῆς δηλώσεως ἢ προσχώρησιν εἰς ταύτην.

Ἄρθρον XVIII.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἀκυροῖ τὰς πολυμερεῖς ἢ διμερεῖς συμβάσεις ἢ συμφωνίας περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας, αἵτινες ἐτέθησαν ἢ δύνανται νὰ τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ ἀποκλειστικῶς μετὰξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἀμερικανικῶν δημοκρατιῶν. Ἐν περιπτώσει διαφορῶν μετὰξὺ ἀφ' ἑνὸς τῶν διατάξεων μιᾶς τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν τούτων καὶ ἀφ' ἐτέρου τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἢ μετὰξὺ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἐκείνων πάσης νέας συμβάσεως ἢ συμφωνίας ἣτις ἤθελε συναφθῇ μετὰξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἀμερικανικῶν δημοκρατιῶν μετὰ τὴν ἰσχύν τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ὑπερισχύῃ μετὰξὺ τῶν μερῶν ἢ μᾶλλον προσφάτως συναφθεῖσα σύμβασις ἢ συμφωνία.

Δὲν θίγονται τὰ δικαιώματα ἐφ' ἑνὸς ἔργου, τὰ κεκτημένα δυνάμει συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν ἐν ἰσχύϊ ἐν ἐνὶ οἰωδῇποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον XIX.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἀκυροῖ τὰς μετὰξὺ δύο ἢ περισσοτέρων συμβαλλομένων Κρατῶν ἐν ἰσχύϊ πολυμερεῖς ἢ διμερεῖς συμβάσεις ἢ συμφωνίας περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας.

Ἐν περιπτώσει διαφορῶν μετὰξὺ τῶν διατάξεων μιᾶς τῶν συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν τούτων καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ὑπερισχύσουν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Δὲν θίγονται τὰ δικαιώματα ἐφ' ἑνὸς ἔργου, τὰ κεκτημένα δυνάμει συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐν ἰσχύϊ ἐν ἐνὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Τὸ παρὸν ἄρθρον οὐδόλως ἀναρρεῖ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων XVII καὶ XVIII τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον XX.

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐπιφύλαξις εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

"Αρθρον XXI.

Ο Γενικός Διευθυντής του 'Εκπαιδευτικού 'Επιστημονικού και Μορφωτικού 'Οργανισμού των 'Ηνωμένων 'Εθνών θα αποστείλῃ δεόντως κεκυρωμένα αντίγραφα τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη, τὸ 'Ελβετικὸν 'Ομοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν πρὸς καταχώρισιν μερίμνη τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἐξ ἄλλου, θὰ πληροφορῇ ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη περὶ τῆς καταθέσεως τῶν ὀργάνων κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, περὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, περὶ τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ XIII τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνακοινώσεων ὡς καὶ περὶ τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ XIV καταγγελιῶν.

ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

σχετικὰ πρὸς τὸ ἄρθρον XV.

Τὰ Κράτη μέλη τῆς διεθνούς 'Ενώσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ὑπέγραψαν τὴν παγκόσμιον Σύμβασιν περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας, ἐπιθυμοῦντα ὅπως συσφίξουν ἀμοιβαίως τὰς σχέσεις τῶν ἐπὶ τῆς εἰρημένης 'Ενώσεως καὶ ὅπως ἀποφύγουν πᾶσαν ἀντινομίαν ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ προκύβῃ ἐκ τῆς συνυπάρξεως τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης καὶ τῆς Παγκοσμίου Συμβάσεως, ἐδέχθησαν, κοινῇ συμφωνίᾳ, τοὺς ὅρους τῆς ἐπομένης δηλώσεως :

α) Ἔργα τὰ ὁποῖα, συμφώνως πρὸς τὴν Σύμβασιν τῆς Βέρνης, ἔχουν ὡς χώραν προελεύσεως μίαν χώραν ἥτις ἐγκατέλειψε μετὰ τὴν 1ην 'Ιανουαρίου 1951 τὴν ἰδρυθεῖσαν δύναμιν τῆς Συμβάσεως ταύτης διεθνῇ 'Ενωσιν, δὲν θὰ προστατεύονται ὑπὸ τῆς Παγκοσμίου Συμβάσεως περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας εἰς τὰς χώρας τῆς 'Ενώσεως τῆς Βέρνης.

β) Ἡ παγκόσμιος Σύμβασις περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας δὲν θὰ ἐφαρμόζεται, εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν συνδεομένων διὰ τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης χωρῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προστασίαν ἔργων ἄτινα, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Σύμβασιν τῆς Βέρνης, ἔχουν ὡς χώραν προελεύσεως μίαν τῶν χωρῶν τῆς ἰδρυθείσης διὰ τῆς Συμβάσεως ταύτης διεθνούς 'Ενώσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ XI.

Ἡ Διακυβερνητικὴ Συνδιάσκεψις.

Τὸ Διακυβερνητικὸν Συνέδριον συγγραφικῶν δικαιωμάτων, ἀφοῦ ἐξήτασε τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου XI τῆς παγκοσμίου Συμβάσεως περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας, διακυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν ζητήματα, λαμβάνει τὰς ἀκολουθοῦσας ἀποφάσεις :

1. Τὰ πρῶτα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κάτωθι δώδεκα Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ὀρίσουν ἀνὰ ἓνα ἀντιπρόσωπον καὶ ἓνα ἀναπληρωτὴν : Γερμανία, Ἀργεντινὴ, Βραζιλία, Ἰσπανία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, Γαλλία, Ἰνδία, Ἰταλία, Ἰαπωνία, Μεξικόν, Ἡνωμένον Βασίλειον καὶ Ἑλβετία.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συγκροτηθῇ μολὶς τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ Σύμβασις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον XI τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐκλέξῃ ἓνα πρόεδρον καὶ ἓνα ἀντιπρόεδρον, θὰ καταρτίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν της, ὅστις πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀκολουθῶν κανόνων :

α) Ἡ κανονικὴ θητεία τῶν ἀντιπροσώπων θὰ εἶναι ἑξαετής θὰ ἀνανεοῦνται δὲ οὗτοι κατὰ τὸ τρίτον ἀνὰ διετίαν.

β) πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας ἑκάστου μέλους, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀποφασίσῃ ποῖα Κράτη θὰ παύσουν ἐκπροσωποῦμενα παρ' αὐτῇ καὶ ποῖα Κράτη θὰ κληθοῦν ὅπως ὀρίσουν ἀντιπρόσωπους, θὰ παύσουν κατὰ πρῶτον λόγον ἐκπροσωπούμενα παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶχον κυρώσει, ἀποδεχθῇ ἢ προσχωρήσει εἰς τὴν Σύμβασιν.

γ) θὰ ὑπάρχῃ δικαία ἐκπροσώπησις τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ κόσμου. Καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ Ἐκπαιδευτικὸς,

Ἐπιστημονικὸς καὶ Μορφωτικὸς Ὄργανισμός τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν φροντίσῃ διὰ τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐφ' ᾧ οἱ ὑπογεγραμμένοι, καταθέσαντες τὰ οἰκεία πληρεξούσια των, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν ἑκτὴν Σεπτεμβρίου 1952, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον.

Πρωτόκολλον 1 προσηρημένον εἰς τὴν παγκόσμιον Σύμβασιν περὶ Πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας, ἀφορῶν εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἔργων προσώπων ἄνευ ὑψηλότητος καὶ προσφύγων.

Τὰ μετέχοντα τῆς παγκοσμίου Συμβάσεως περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας (κατωτέρω ἀναφερομένης ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σύμβασις») καὶ ἀποδεχόμενα τὸ παρὸν Πρωτόκολλον Κράτη,

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων :

1. Ἄνευ ὑψηλότητος πρόσωπα καὶ πρόσφυγες, μονίμως διαμένοντες εἰς ἓν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους τούτου.

2. α) Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θέλει ὑπογραφῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν τῶν ὑπογραψάντων αὐτὸ Κρατῶν, εἶναι ἐπίσης δυνατὴ προσχώρησις εἰς αὐτό, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου VIII τῆς Συμβάσεως.

β) Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον Κράτος ὑπὸ τῆς ἡμέρας καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ ὀργάνου κυρώσεως ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Κράτος μετέχει ἤδη τῆς Συμβάσεως.

Ἐφ' ᾧ οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1952 εἰς τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τὴν Ἰσπανικὴν, τῶν τριῶν κειμένων ἔχοντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον κατατεθησόμενον παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τῆς UNESCO, ὅστις θὰ ἀποστείλῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη, εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς καταχώρισιν μερίμνη τοῦ τελευταίου τούτου.

Πρωτόκολλον 2 προσηρημένον εἰς τὴν παγκόσμιον Σύμβασιν περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως εἰς ἔργα δημοσιευθέντα ὑπὸ διαφόρων διεθνῶν ὀργανώσεων.

Τὰ μετέχοντα τῆς Παγκοσμίου Συμβάσεως περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας (κατωτέρω ἀναφερομένης ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σύμβασις») καὶ ἀποδεχόμενα τὸ παρὸν Πρωτόκολλον Κράτη,

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων :

1. α) Ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου II τῆς Παγκοσμίου Συμβάσεως περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας προστασία θὰ ἰσχύῃ δι' ἔργα δημοσιευθέντα κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὑπὸ εἰδικευμένων Ἰδρυμάτων συνδεομένων μετὰ τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη ἢ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν.

β) Ὡσαύτως ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου II τῆς Συμβάσεως προστασία θὰ ἰσχύῃ διὰ τοὺς ὡς ἄνω Ὄργανισμούς ἢ Ἰδρύματα.

2. α) Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θέλει ὑπογραφῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν τῶν ὑπογραψάντων αὐτὸ Κρατῶν· εἶναι ἐπίσης δυνατὴ προσχώρησις εἰς αὐτό, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου VIII τῆς Συμβάσεως.

β) Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ δι' ἕκαστον Κράτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ ὀργάνου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Κράτος μετέχει ἤδη τῆς Συμβάσεως.

Ἐφ' ᾧ οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον :

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1952 εἰς τὴν γαλλικὴν, ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν τῶν τριῶν κειμένων ἔχοντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον κατα-

τεθροσόμενον παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τῆς UNESCO ὅστις θὰ ἀποστείλῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη, εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς καταχώρισιν μερίμνη τοῦ τελευταίου τούτου.

Πρωτόκολλον 3 προσηρτημένον εἰς τὴν παγκόσμιον Σύμβασιν περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, ἀφορῶν εἰς τὴν ὑπὸ θροῦς κύρωσιν ἀποδοχὴν ἢ προσχώρησιν.

Τὰ μετέχοντα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου Κράτη, θεωροῦντα ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παγκοσμίου Συμβάσεως, περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας (κατωτέρω ἀναφεραμένης ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σύμβασις») εἰς Κράτη μετέχοντα τῶν διαφόρων ὑφισταμένων συστημάτων διεθνούς προστασίας τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας θὰ ἐνίσχυε σημαντικῶς τὴν ἀξίαν τῆς Συμβάσεως,

Συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Πᾶν Κράτος μετέχον τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταθέσεως τοῦ ὄργανου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχώρησεως, νὰ δηλώσῃ, δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως, ὅτι ἡ κατάθεσις τοῦ ὄργανου τούτου δὲν πρόκειται νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτέλεσμα, ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον IX Συμβάσεως, μέχρις οὗ ὁρισμένον Κράτος, ὀνομαστικῶς καθοριζόμενον, θέλει καταθέσῃ τὸ ἰδικόν του ὄργανον κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχώρησεως.

2. Ἡ προβλεπομένη ἐν τῇ ὡς ἄνω πρώτη παραγράφῳ ἀνακοινώσεως θὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὸ ὄργανον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται.

3. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ πληροφορῇ ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα τὴν Σύμβασιν ἢ προσχωρήσαντα εἰς ταύτην Κράτη περὶ τῆς λήψεως λήξεως ἀνακοινώσεως συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

4. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ φέρῃ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν καὶ θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὸν πρὸς ὑπογραφὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ διάστημα ὡς καὶ ἡ Σύμβασις.

5. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν ὑπογράψαντων αὐτὸ Κρατῶν, Κράτη μὴ ὑπογράψαντα τὸ παρὸν Πρωτόκολλον δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτό.

6. α) Ἡ κύρωσις, ἀποδοχὴ ἢ προσχώρησις θὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς καταθέσεως ὄργανου πρὸς τοῦτο παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἐπιστημονικοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

β) Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως τοῦ τετάρτου ὄργανου κυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχώρησεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς θὰ πληροφορήσῃ ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη περὶ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐτέθη τὸ Πρωτόκολλον ἐν ἰσχύϊ. Τὰ κατατεθροσόμενα μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ὅργανα θὰ ἐπιφέρουν τὸ ἀποτέλεσμά των ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεώς των.

Ἐφ' ᾧ οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ, τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1952 εἰς τὴν γαλλικὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἰσπανικὴν, τῶν τριῶν κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊ εἰς ἓν καὶ μόνον ἀντίτυπον κατατεθροσόμενον παρὰ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ, ὅστις θὰ ἀποστείλῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη, εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς καταχώρισιν μερίμνη τοῦ τελευταίου τούτου.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4255 (4)

Περὶ διαβαθμίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1854 τοῦ 1951 συντάξεως τῶν ἐπὶ μισθῷ τακτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων, οὗτοι διαβαθμίζονται πρὸς βαθμοὺς τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας ὡς ἀκολούθως:

Α'. Ὑπαλληλικὸν Προσωπικόν:

1. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Μεγάλου Βασιλικῆς Ἀρχαίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Βασιλικῆς Γραφείου, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Βασιλικῶν Κτημάτων, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐπιμελητείας Βασιλικῆς χορηγίας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου, ὁ Ταμίας τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ ὁ ἰατρὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων ἐπὶ βαθμῷ 2φ.

2. Ὁ δόκιμος Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ 8φ, ὁ τρίτος Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ 7φ, ὁ δεῦτερος Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ 6φ καὶ ὁ πρῶτος Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἕως 3φ.

3. Ὁ Ἀλληλογράφος ξένων γλωσσῶν ὁ δόκιμος ἐπὶ βαθμῷ 8φ, ὁ γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 7φ, ὁ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 6φ καὶ ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἕως 3φ.

4. Ὁ Ἀρχιλογιστὴς ἐπὶ βαθμῷ 3φ.

5. Ὁ Ὑπολογιστὴς β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 8φ, ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 7φ, ὁ Λογιστὴς β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 6φ καὶ ὁ Λογιστὴς α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἢ 4φ.

6. Ὁ Προϊστάμενος διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχεῖου ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 4φ.

7. Ὁ Βιβλιοθηκᾶριος κεκτημένος πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἐπὶ βαθμῷ 6φ ἕως 3φ.

8. Ὁ Διευθυντὴς ἀνακτορικῆς κήπου ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 3φ καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 4φ.

9. Ὁ δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῷ 9φ ἕως 5φ.

10. Ὁ Διευθυντὴς κτήματος ἢ κλάδου ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 3φ.

11. Ὁ Δασοκόμος ἐπὶ βαθμῷ 9φ ἕως 5φ.

12. Ὁ Διαχειριστὴς κτήματος ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 4φ.

13. Ὁ Ἀποθηκᾶριος ἐπὶ βαθμῷ 10φ ἕως 6φ.

14. Ὁ Δασοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ 10φ ἕως 6φ.

Β'. Λοιπὸν προσωπικόν:

1. Ὁ Ἀρχιοικοφροντιστὴς ἐπὶ βαθμῷ 4φ καὶ ὁ οἰκοφροντιστὴς ἐπὶ βαθμῷ 5φ.

2. Ἡ Διευθύντρια καὶ Ὑποδιευθύντρια τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων ἐπὶ βαθμῷ ἀντιστοίχως 5φ καὶ 6φ.

3. Ὁ Ἐπόπτης κινήσεως ἐπὶ βαθμῷ 5φ.

4. Ὁ δόκιμος Θαλαμηπόλος ἐπὶ βαθμῷ 11φ, ὁ γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 10φ, ὁ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9φ, ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἢ 7φ καὶ ὁ Ἀρχιθαλαμηπόλος ἐπὶ βαθμῷ 6φ ἢ 5φ.

5. Οἱ Προϊστάμενοι Ἀργυροφυλακείου, Οἰνοφυλακείου, Ξυλουργείου, Ἱματιοθήκης, Λινοθήκης καὶ Πλυντηρίου ἐπὶ βαθμῷ 6φ.

6. Ὁ Ἀργυροφύλαξ γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 11φ, ὁ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 10φ καὶ ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9φ ἕως 7φ.

7. Ὁ βοηθὸς Μαγείρου ἐπὶ βαθμῷ 11φ, ὁ Μάγειρος γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 10φ, ὁ Μάγειρος β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9φ, ὁ Μάγειρος α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 8φ ἕως 5φ καὶ ὁ Ἀρχιμάγειρος ἐπὶ βαθμῷ 4φ.

8. 'Ο Θεράπων και Θεραπαινίς γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 11ω, οἱ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 10ω, ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9ω ἢ 8ω καὶ ὁ Ἀρχιθεράπων καὶ Ἀρχιθεραπαινίς ἐπὶ βαθμῷ 6ω.

9. 'Ο ὀδηγὸς αὐτοκινήτου γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9ω, ὁ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 8ω, ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 7ω ἕως 5ω.

10. 'Ο Μηχανικὸς αὐτοκινήτου γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9ω ἢ 8ω καὶ ὁ μηχανικὸς αὐτοκινήτου α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 7ω ἕως 5ω.

11. 'Ο Ἡλεκτροτεχνίτης ἐπὶ βαθμῷ 9ω ἕως 6ω.

12. 'Ο Κηπουρὸς γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 11ω, ὁ β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 10ω, ὁ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 9ω ἢ 8ω καὶ ὁ Ἀρχικηπουρὸς ἐπὶ βαθμῷ 7ω ἢ 6ω.

13. 'Ο Λιπαντὴς αὐτοκινήτου ἐπὶ βαθμῷ 11ω ἕως 7ω.

14. 'Η Ράπτρια ἐπὶ βαθμῷ 11ω ἕως 7ω.

15. 'Ο καθαριστὴς Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ Αὐτοκινήτων ἐπὶ βαθμῷ 11ω ἢ 10ω.

Ἡ ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τῆς αὐτῆς τάξεως προαγωγὴ τοῦ προσωπικοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἐνεργεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς τοῦλάχιστον εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν τῷ κατεχομένῳ βαθμῷ, ἢ δ' ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς τοῦλάχιστον εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν κατεχομένην τάξιν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσα πρόσληψις, προαγωγὴ ἢ ἀπόλυσις τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου ἀνακτορικοῦ προσωπικοῦ ἐνεργεῖται, ὑψηλὴ ἐπιταγῇ, διὰ πράξεως τοῦ Μ. Αὐλάρχου, ἐγγραφομένης εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ἡμερολόγιον.

2. Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πράξεως κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιμελητὴν τῆς Βασιλικῆς Χορηγίας, ὅστις ἐπισυνάπτει ταύτην εἰς τὸν τηρούμενον δι' ἑκάστον ὑπάλληλον καὶ ὑπηρετὴν φάκελλον καὶ σημειοῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἀτομικὸν φύλλον Μητρώου καὶ ὑπηρεσιακῶν ἐν γένει μεταβολῶν τούτου.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ Μ. Αὐλάρχης θέλει προδῇ εἰς τὴν ἔνταξιν τοῦ ὑπηρετοῦντος τακτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ χρόνου τῆς προσφερομένης ὑπ' ἑκάστου ὑπηρεσίας εἰς ἓνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 βαθμῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. 'Ο κανονισμὸς τῆς συντάξεως τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπαλλήλων ἐξ ἀπόψεως βαθμοῦ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατεχομένου κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας βαθμοῦ ἐφ' ὅσον συντρέχει διετὴς πραγματικὴ ἀνακτορικὴ ὑπηρεσία ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἢ εἰκοσαετὴς πραγματικὴ ἀνακτορικὴ ὑπηρεσία ἐξ ἧς τριετὴς ἐν τῷ ἀμέσῳ προηγουμένῳ βαθμῷ, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περιπτώσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀμέσως προηγουμένου βαθμοῦ ἐκείνου ὃν ἔφερε κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

2. Αἱ περὶ προσαυξήσεως τοῦ μισθοῦ λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἰσχύουσιν ἑκάστοτε διὰ τοὺς τακτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους διατάξεις ἐφαρμοζόνται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἔχοντων πολυετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις των, τοῦ χρόνου παραμονῆς αὐτῶν ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ, λογιζομένου ὡς διανυθέντος εἰς τὸν ἀμέσως προηγούμενον, ὅταν ἡ σύνταξις κανονίζεται βάσει τοῦ προηγούμενου τούτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 4.

'Ο χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὡς καὶ ὁ βαθμὸς ὃν κατεῖχον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῆς ἀνακτορικῆς ὑπηρεσίας, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Μ. Αὐλάρχου δι' ἐκδόσεως

ὑπὸ τούτου πιστοποιητικοῦ ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος στοιχείων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1956 ἀποχωρήσαντες τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ὧν ὁ χρόνος ὑπηρεσίας καὶ ἡ ιδιότης (θέσις) ὑπ' ἣν ὑπηρετήσαν ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Μ. Αὐλάρχου.

Ἡ τυχὸν προκύπτουσα αὔξησις τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, ἢ δὲ ἀναγνωρισθεῖσα ἡ ἐξημένη σύνταξις διατηρεῖται.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, **Γ. ΡΑΛΛΗΣ**, **ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ**, **Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ**, **Ζ. ΖΗΣΑΚΗΣ**, **Σ. ΓΚΙΚΑΣ**, **Α. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**, **Κ. ΑΛΑΜΟΠΟΥΛΟΣ**, **Α. ΣΤΡΑΤΟΣ**, **Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ**, **Α. ΜΑΚΡΗΣ**, **Α. ΔΑΒΑΚΗΣ**, **Α. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ**, **ΑΘ. ΤΑΛΙΔΑΟΥΤΡΟΣ**, **Α. ΘΕΟΛΟΣΙΑΔΗΣ**, **Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**, **Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ**, **ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 664

Περὶ ἐκδόσεως σειρᾶς ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων ἐπὶ τῇ τρίτῃ Ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς συστάσεως ἐν ΜΟΝΤΡΕΥΞ ὑπὸ τῶν Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν 19 Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν τῆς Ὁργανώσεως C.E.P.T.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

- 1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4581/1930 «περὶ ταχ. Ἀνταποκρίσεως».
- 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 6243/1934.
- 3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1112/23.5.62 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ταχυδρομικῶν Ἐνσήμων, καὶ
- 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 623/1962 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐκδίδεται διὰ μεθόδου «OFFSET» καὶ διὰ διχρωμίας ἐπὶ χάρτου ὑδατογραφημένου σειρὰ ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων, ἐπὶ τῇ τρίτῃ Ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς συστάσεως ἐν ΜΟΝΤΡΕΥΞ ὑπὸ τῶν Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν 19 Αὐτικοσυρωπαϊκῶν Χωρῶν τῆς Ὁργανώσεως C.E.P.T., ὧν αἱ κλάσεις, παραστάσεις καὶ ποσότητες ὁρίζονται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Κλάσις δραχμῶν 250: παράστασις συμβολίζουσα τὴν ἀνωτέρω ὁργάνωσιν καὶ ἐπὶ πλεον αἱ ἐνδείξεις «EUROPA - C.E.P.T. 1962» τεμάχια 2.500.000.

β) Κλάσις δραχμῶν 4,50: παράστασις ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῆς κλάσεως δραχ. 2,50 τεμάχια 2.000.000.

2. Αἱ διαστάσεις τῶν ἐν λόγῳ δύο-κλάσεων γραμματοσήμων ὀρίζονται εἰς $26 \times 36 \frac{1}{2}$ χιλιοστόμετρα ἀπὸ γωνίας εἰς γωνίαν τῆς ὁδοντωτῆς περιμέτρου τοῦ γραμματοσήμου.

3. Ἐναρξίς κυκλοφορίας τῶν ὡς ἄνω γραμματοσήμων θὰ γίνῃ τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1962, διακοπὴ δὲ τῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ τῶν Ταχυδρομείων ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1963.

Τὰ γραμματόσημα ταῦτα θὰ ἰσχύσωσι διὰ τὴν καταβολὴν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ ἐννεάμηνον ἀπὸ τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1963, ἤτοι μέχρι καὶ τῆς 17ης Ἰουνίου 1964.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐννεάμηνον διάστημα δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀνταλλάξωσιν εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομεῖον

τὰ εἰς χεῖρας τῶν τοιαῦτα γραμματόσημα ἐξαιρέσει τῶν προμηθευθέντων διὰ φιλατελικοὺς σκοποὺς, δι' ἰσῆς ἀξίας ἐν χρήσει γραμματοσήμων.

4. Τὰ ἀπομένοντα ἀδιόθετα ὑπόλοιπα τῶν γραμματοσήμων τούτων, θὰ καταστραφῶσι διὰ πυρός.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν Ὑπουργοῦς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Οἱ Ὑπουργοί

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΠ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ